

Dosarul nr. 3rh-35/20

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: E. Gligor)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud: V. Clevadi, T. Chișca-Doneva, I. Sîrcu)

ÎNCHEIERE

8 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh
Iurie Bejenaru

examinând cererea de revizuire depusă de Agentul guvernamental al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Șutac împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 6 iulie 2011 a Curții Supreme de Justiție prin care a fost respins recursul declarat de Oxana Șutac și a fost menținută hotărârea din 1 noiembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă:

La 8 iulie 2010 Oxana Șutac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că este mama a patru copii minori, xxxxx a.n. xxxxx, xxxxx a.n. xxxxx, xxxxx a.n. xxxxx și xxxxx a.n. xxxxx, pe care îi îngrijește de una singură.

A menționat că a depus la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Criuleni cerere privind stabilirea și achitarea indemnizației cuvenite în temeiul hotărârii Guvernului nr. 1478 din 15 noiembrie 2002, care a fost expediată după competență la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Dubăsari și care la 30 martie 2010 i-a refuzat în stabilirea facilităților, motivând faptul că beneficiază de indemnizație pentru copii din partea autorităților transnistrene, astfel că nu mai are dreptul de a beneficia de această indemnizație și din partea Republicii Moldova.

Reclamanta a considerat că refuzul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Dubăsari în acordarea indemnizației pentru copii, este ilegal.

A solicitat obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să achite indemnizația unică la nașterea copilului minor xxxxx a.n. xxxxx, obligarea Casei

Naționale de Asigurări Sociale să achite indemnizația pentru creșterea și îngrijirea copiilor xxxxx a.n. xxxxx, xxxxx a.n. xxxxx, xxxxx a.n. xxxxx și xxxxx a.n. xxxxx, calculată din 10 martie 2010, precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 2000 lei.

Prin hotărârea din 1 noiembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 10 februarie 2011 Oxana Șutac a depus recurs împotriva hotărârii din 1 noiembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 6 iulie 2011 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul declarat de Oxana Șutac și a fost menținută hotărârea din 1 noiembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău.

La 16 iunie 2020 Agentul guvernamental al Republicii Moldova, a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 6 iulie 2011 a Curții Supreme de Justiție, în temeiul art. 449 lit. g) Cod de procedură civilă.

În motivarea cererii de revizuire s-a indicat că la 13 septembrie 2019, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a comunicat Guvernului Republicii Moldova, cererea Șutac vs Republica Moldova (nr.3372/12), prin care a solicitat prezentarea observațiilor cu privire la admisibilitatea și fondul cererii prin prisma întrebărilor formulate în circumstanțele de fapt, rezumate de către Grefa Curții Europene. De asemenea, Curtea a propus Guvernului să ajungă la un acord de reglementare amiabilă a prezentei cauze.

În baza art. 11 din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015, Guvernul a considerat judicioasă procedura de reglementare amiabilă a prezentei cauze, inițiind-o la 5 martie 2020, în timp ce înaintarea prezentei cereri de revizuire constituie o condiție necesară pentru soluționarea pe cale amiabilă a acesteia, cu scopul de a remedia încălcarea drepturilor Oxanei Șutac garantate de art. 1 din Protocolul nr.1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 14 coroborat cu art. 1 din Protocolul nr.1 la Convenție, care decurg din prezenta cerere pendinte în fața Curții, în modul comunicat de către aceasta.

Astfel, s-a invocat că în fața Curții Europene a Drepturilor Omului, reclamanta a pretins încălcarea drepturilor sale garantate de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, urmare a refuzului autorităților naționale de a-i acorda indemnizațiile adresate familiilor cu copii minori. De asemenea, ea s-a plâns în baza art. 14 coroborat cu art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, că ar fi fost discriminată pe motiv că domiciliază în raioanele de est ale Republicii Moldova și, prin urmare, nu se poate bucura de prestațiile sociale stabilite de legislația în vigoare.

Agentul guvernamental al Republicii Moldova, a solicitat admiterea cererii de revizuire; examinarea cererii de revizuire cu înștiințarea participanților la proces în ședință publică; recunoașterea expresă a încălcării drepturilor reclamantei garantate de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție și art. 14 coroborat cu art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție; casarea deciziei din 6 iulie 2011 a Curții Supreme de Justiție și dispunerea rejudecării recursului; acordarea satisfacției echitabile pentru încălcarea constatată, prin aplicarea directă a art. 41 din Convenție într-un quantum proporțional cu cel acordat de către Curte în jurisprudența sa, în calitate de

despăgubire pentru orice tip de prejudiciu material și/sau moral, inclusiv în calitate de costuri și cheltuieli, în beneficiul reclamantei Oxana Șutac.

Până la examinarea cererii de revizuire, Oxana Șutac și Casa Națională de Asigurări Sociale, nu au depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în cererea de revizuire depusă de Agentul guvernamental al Republicii Moldova.

Studiind materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite cererea de revizuire depusă de Agentul guvernamental al Republicii Moldova, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art.169-171.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1¹) Cod de procedură civilă, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ a decis examinarea cererii de revizuire fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei și orei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, fiind inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de revizuire au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței controlul actului judecătoresc contestat.

Astfel, în conformitate cu art. 448 alin. (2) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. b), alin. (6) Cod de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție: încheierea de admitere a cererii de revizuire și de casare a hotărârii sau deciziei supuse revizuirii. În cazul în care o hotărâre examinată anterior în apel și în recurs a fost supusă revizuirii, cauza se trimite, după admiterea cererii de revizuire, la rejudecare.

În corespundere cu art. 451 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În temeiul art. 447 lit. c) Cod de procedură civilă, sunt în drept să depună cerere de revizuire: Agentul guvernamental, precum și subiecții menționați la lit.a) și b) din prezentul articol, în cazurile prevăzute la art.449 lit.g) și h).

Articolul 449 lit. g) Cod de procedură civilă, prevede că revizuirea se declară în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii

Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova.

La rândul său, art. 450 lit. e) Cod de procedură civilă, stipulează că cererea de revizuire se depune în interiorul termenului de derulare a procedurii de reglementare pe cale amiabilă la Curtea Europeană a Drepturilor Omului - în cazul prevăzut la art. 449 lit. g).

Totodată, conform art. 5 alin. (4) lit. b) din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015, în domeniul asigurării implementării la nivel național a Convenției, Agentul guvernamental în cazurile prevăzute de lege, intervine sau participă în procedurile naționale sau solicită redeschiderea acestora.

Conform art. 11 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015, soluționarea amiabilă a unei cauze aflate pe rolul Curții Europene poate fi inițiată doar după o notificare oficială parvenită din partea Curții Europene și poate fi derulată concomitent cu procedura prevăzută la art.10, care se aplică în modul corespunzător. În condițiile alin.(1), Agentul guvernamental, din oficiu, la solicitarea reclamantului sau a reprezentantului acestuia, este în drept să negocieze soluționarea amiabilă a oricărei cauze aflate pe rolul Curții Europene.

În speță, Agentul guvernamental al Republicii Moldova a menționat despre faptul că la 13 septembrie 2019 Curtea Europeană a comunicat Guvernului Republicii Moldova cererea Șutac vs R.Moldova (nr. 3372/12). Astfel, Curtea a solicitat prezentarea observațiilor cu privire la admisibilitatea și fondul cererii prin prisma întrebărilor formulate în circumstanțele de fapt, rezumate de către Grefa Curții Europene. De asemenea, Curtea a propus Guvernului să ia în calcul eventualitatea unui acord de reglementare amiabilă a cauzei.

În acest fel, la 5 martie 2020 Agentul guvernamental al Republicii Moldova a inițiat procedura de reglementare amiabilă a prezentei cauze.

Cu referire la circumstanțele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că la 8 iulie 2010, Oxana Șutac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, solicitând obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să achite indemnizația unică la nașterea copilului minor xxxxx a.n. xxxxx, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să achite indemnizația pentru creșterea și îngrijirea copiilor xxxxx a.n. xxxxx, xxxxx a.n. xxxxx, xxxxx a.n. xxxxx și xxxxx a.n. xxxxx, calculată din 10 martie 2010, precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 2000 lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei, Curtea de Apel Chișinău prin hotărârea din 1 noiembrie 2010, a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Ulterior, prin decizia din 6 iulie 2011 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul declarat de Oxana Șutac și a fost menținută hotărârea din 1 noiembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău.

Față de aceste împrejurări, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că pe rolul Curții Europene a fost înregistrată cererea Șutac vs. Republica Moldova, în care reclamanta a pretins la încălcarea dreptului garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, urmare a refuzului autorităților naționale de a-i acorda indemnizațiile adresate familiilor cu copii minori. De asemenea, ea s-a plâns în baza art. 14 coroborat cu art. 1 din

Protocolul nr. 1 la Convenție, că ar fi fost discriminată pe motiv că domiciliază în raioanele de est ale Republicii Moldova și, prin urmare, nu se poate bucura de prestațiile sociale stabilite de legislația în vigoare.

La caz, verificând temeinicia motivelor de revizuire invocate de Agentul guvernamental, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că în speță este justificată reexaminarea cauzei, or în viziunea completului sunt prezente circumstanțe esențiale și imperative ce vizează încălcarea drepturilor fundamentale ale Oxanei Șutac, garantate de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție și art. 14 coroborat cu art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, încălcare care constituie un viciu fundamental comis de instanța de judecată la pronunțarea hotărârii pe cauză.

Pentru aceasta, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține prevederile art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, conform cărora orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale, iar prin prisma art. 14 din Convenție, exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

Analizând circumstanțele prezentei cauze și raționamentele expuse în cererea de revizuire, urmează de enunțat faptul că instanțele naționale au respins acțiunea reclamantei din motivul că aceasta din urmă domiciliază în r. Grigoriopol și deja beneficiază de indemnizațiile solicitate din partea structurilor transnistrene, deși conform pct. 1 din Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizațiilor adresate familiilor cu copii, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1478 din 15 noiembrie 2002, dreptul de a beneficia de indemnizații adresate familiilor cu copii îl au familiile cu copii, domiciliat pe teritoriul Republicii Moldova.

La acest capitol, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că prin hotărârile pronunțate instanțele judecătorești au lăsat să se înțeleagă că, deși reclamanta și copiii acesteia sunt cetățeni ai Republicii Moldova și domiciliază pe teritoriul aflat sub jurisdicția Republicii Moldova, nu se pot bucura de drepturile și libertățile consacrate prin Constituția Republicii Moldova și prin alte legi în vigoare pe întreg teritoriul țării.

Or, pentru aceste motive, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a observat că respingerea de către instanțele de judecată a acțiunii reclamantei pe motiv că aceasta nu domiciliază pe teritoriul Republicii Moldova și că dispune deja de prestații sociale din partea structurilor transnistrene, constituie o încălcare a dreptului reclamantei la respectarea bunurilor sale, ceea ce este contrar art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, precum și art. 14 coroborat cu art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

În jurisprudența sa, Curtea a afirmat faptul că art. 1 din Protocolul nr. 1 nu impune nicio restricție libertății statelor contractante de a decide dacă să introducă sau nu un sistem de protecție socială sau de a alege tipul sau nivelul prestațiilor care urmează a fi acordate în cadrul unui astfel de sistem (Sukhanov și Ilchenko v.

Ucraina, nr. 68385/10 și 71378/10, §§ 35-39, 26 iunie 2014, Koiesnyk și alții v. Ucraina (dec.), nr. 57116/10, §§ 83, 89 și 91, 3 iunie 2014, Fakas v. Ucraina (dec.), nr. 4519/11, §§ 34, 37-43, 48, 3 iunie 2014). Cu toate acestea, din momentul în care un stat contractant instituie o legislație care prevede plata automată a unei prestații sociale, fie că acordarea acestei prestații depinde sau nu de plata prealabilă a unor cotizații, această legislație trebuie considerată ca generând un interes patrimonial care intră sub incidența domeniului de aplicare a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 în cazul persoanelor care îndeplinesc condițiile acestui articol (Belâne Nagy v. Ungaria [MC], nr. 53080/13, § 82, 13 decembrie 2016). Iar, în hotărârea Fâbiân v. Ungaria [MC], nr. 78117/13, § 117, 5 septembrie 2017) Curtea a statuat că deși Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție nu include dreptul de a primi prestații sociale, în cazul în care un stat decide să creeze un sistem de prestații sociale, acesta trebuie să fie compatibil cu Articolul 14 al Convenției.

Curtea a constatat că Republica Moldova deține jurisdicție în scopurile Articolului 1 al Convenției, dar că responsabilitatea acesteia pentru faptele contestate trebuie să fie evaluată în lumina obligațiilor pozitive (a se vedea Ilașcu și alții, citat mai sus, § 335). În cauza Mozer, Curtea a susținut că obligațiile pozitive ale Republicii Moldova se referă atât la măsurile necesare pentru restabilirea controlului său în regiunea transnistreană, ca expresie a jurisdicției sale, cât și la măsurile ce asigură respectarea drepturilor reclamantilor persoane fizice (a se vedea Mozer, citat mai sus, § 151).

În aceste împrejurări, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază că echilibrul care trebuie să existe între cerințele de interes general și imperativele drepturilor fundamentale ale reclamantei a fost în detrimentul acesteia, având în vedere că în prezenta speță s-a constatat că nu a existat niciun temei legal pentru a interveni în drepturile reclamantei garantate de Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Circumstanțele descrise, precum și faptul inițierii unei proceduri de reglementare pe cale amiabilă a cauzei, impun admiterea cererii de revizuire împotriva deciziei din 6 iulie 2011 a Curții Supreme de Justiție, cu reținerea cauzei pentru reexaminarea recursului declarat de Oxana Șutac împotriva hotărârii din 1 noiembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău.

În ceea ce vizează solicitarea Agentului guvernamental al Republicii Moldova de acordare a unei satisfacții echitabile Oxanei Șutac pentru încălcarea constatată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține următoarele.

Conform art. 11 alin. (3) și (4) din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015, procedura de soluționare amiabilă este confidențială și se încheie prin semnarea de declarații mutuale propuse cu asistența Curții Europene ori a unui acord scris între Agentul guvernamental și reclamant sau reprezentantul acestuia. Clauzele acordului se stabilesc în funcție de circumstanțele fiecărei cauze în parte și sunt coordonate în prealabil cu Guvernul și/sau cu alte autorități cărora li se atribuie pretinsa încălcare a drepturilor reclamantului. Agentul guvernamental și reclamantul pot reformula clauzele acordului până la admiterea acestuia de către Curtea Europeană, de asemenea prin coordonare prealabilă.

Astfel, din textul normei citate, este cert că condițiile de reparare a prejudiciului cauzat petiționarilor prin hotărârea judecătorească prin care s-a încălcat grav un drept prevăzut de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale pot fi negociate de către părți.

Or, repararea prejudiciului cauzat printr-o hotărâre judecătorească, prin care s-a încălcat grav un drept prevăzut de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, poate fi efectuat în primul rând prin modificarea (casarea) acesteia și numai apoi prin acordarea unei compensații pecuniare. Aceasta deoarece hotărârea judecătorească, în ordinea juridică internă are putere de lucru judecat, din care rezultă efectele specifice și care pot produce consecințe nefaste și ilegale asupra subiectului în cauză.

La caz, se va reține că părțile interesate în speță, Agentul guvernamental al Republicii Moldova și reclamanta Oxana Șutac, urmează să negocieze și să încheie un acord privind compensația pecuniară echitabilă în sensul art. 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Această concluzie se impune și pornind de la premisa precum că desfășurarea procedurii de reglementare amiabilă a cauzei, inclusiv prin compensarea pecuniară a persoanelor vizate, intră în atribuțiile Agentului guvernamental.

De altfel, la 5 martie 2020 de către Agentul guvernamental al Republicii Moldova a fost inițiată procedura de reglementare amiabilă a prezentei cauze, întru executarea obligațiilor la care s-a subscris Guvernul de a cere redeschiderea procedurilor la nivel intern și a remedia încălcările comise în drepturile fundamentale ale Oxanei Șutac, însă la materialele cauzei lipsesc anumite confirmări a acțiunilor în vederea negocierii cu reclamanta a condițiilor și sumelor concrete ale satisfacției echitabile, în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. (3) și (4) din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015.

Prin urmare, se va reține că stabilirea la caz de către Curtea Supremă de Justiție a unei compensații pecuniare concrete, pentru încălcarea drepturilor Oxanei Șutac garantate de Convenție, se va suprapune cu atribuțiile funcționale stabilite prin lege pentru Agentul guvernamental și ca urmare, există riscul depășirii limitelor de competență prevăzute prin mandatul instituțional al instanței judecătorești supreme.

Drept consecință, revendicările cu privire la acordarea satisfacției echitabile urmează a fi soluționate de către Agentul guvernamental, în condițiile art. 11 din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015.

Reieșind din considerentele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ ajunge la concluzia de a admite cererea de revizuire, a constata încălcarea drepturilor Oxanei Șutac garantate de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție și art. 14 coroborat cu art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, a casa decizia din 6 iulie 2011 a Curții Supreme de Justiție și a reține prezenta cauză în procedura Curții Supreme de Justiție pentru reexaminarea în ordine de recurs a recursului declarat de Oxana Șutac împotriva hotărârii din 1 noiembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 195 Cod administrativ, 453 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios

administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se constată încălcarea drepturilor Oxanei Șutac garantate de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 14 coroborat cu art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Se admite cererea de revizuire depusă de Agentul guvernamental al Republicii Moldova.

Se casează decizia din 6 iulie 2011 a Curții Supreme de Justiție, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Șutac împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral, și se reține prezenta cauza în procedura Curții Supreme de Justiție pentru reexaminarea în ordine de recurs a recursului declarat de Oxana Șutac împotriva hotărârii din 1 noiembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău.

Revendicările cu privire la acordarea satisfacției echitabile urmează a fi soluționate de Agentul guvernamental al Republicii Moldova, prin intermediul Guvernului Republicii Moldova.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan

Victor Burduh

Iurie Bejenaru